

Dosarul nr. 2rac-212/20

Prima instanță - (Judecătoria Bălți, sediul Fălești) I. Păcaleu

Instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu

ÎNCHEIERE

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Faun-Gaz”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Faun-Gaz” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Logofat-Prim” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată și cererea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Logofat-Prim” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Faun-Gaz” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 16 iunie 2020 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 14 noiembrie 2018, SRL „Faun-Gaz” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Logofat-Prim”, solicitând încasarea sumei de 53 476,13 lei cu titlu de datorie, 3 043,01 lei dobândă de întârziere și 1 695,57 de lei cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat.

În motivarea acțiunii a indicat că la 17 aprilie 2017 SRL „Faun-Gaz” și SRL „Logofat-Prim” au încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 22.

Conform facturilor fiscale nr. JI0441169 din 31.01.2018, JJ3039129 din 28.02.2018, II0121630 din 31.03.2018, II0121668 din 30.04.2018, II0121713 din 31.05.2018, II0121748 din 30.06.2018, vânzătorul SRL „Faun-Gaz” a livrat cumpărătorului SRL „Logofat-Prim” produse petroliere în sumă de 89 886,83 lei.

Potrivit art.6 din contractul de vânzare-cumpărare nr. 22 din 17 aprilie 2017, cumpărătorul era obligat să achite costul produsului petrolier solicitat în condițiile stipulate în art. 3 și 4 din contract.

Însă, datoria în sumă de 53 476,13 lei nu a fost achitată de către SRL „Logofat-Prim”.

În conformitate cu pct. 12 din contractul de vânzare-cumpărare nr. 22 din 17 aprilie 2017, SRL „Faun-Gaz” s-a adresat către SRL „Logofăt-Prim” cu notificarea din 8 octombrie 2018 privind achitarea datoriei, însă aceasta a rămas fără răspuns.

A indicat că pentru perioada 1 iulie 2018 – 13 noiembrie 2018 dobânda de întârziere constituie 3 043,01 lei.

La 10 decembrie 2018, SRL „Logofat-Prim” a depus cerere reconvențională împotriva SRL „Faun-Gaz”, solicitând încasarea datoriei în sumă de 15 787,87 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reconvenționale, a indicat că în conformitate cu pct. 2, cap. 2 din contractul de vânzare-cumpărare nr. 22 din 17 aprilie 2017, SRL „Logofat-Prim” a făcut un avans de bani pentru produsele petroliere conform bonurilor fiscale nr.0002 din 09.02.2018 cu suma de 20 000 lei, nr.0003 din 12.02.2018 cu suma de 15 000 lei, nr.0001 din 16.02.2018 cu suma de 20 000 lei și nr.0001 din 25.02.2018 cu suma de 15 000 lei.

Datorită acestui fapt SRL „Faun-Gaz” a continuat livrarea de produse petroliere.

În luna mai – iunie 2018, pe când alți furnizori livrau la un preț mai convenabil (14.86 lei), SRL „Faun-Gaz” furniza motorină la prețul de 15.89 lei.

Din acest motiv SRL „Logofat-Prim” a sistat cumpărarea motorinei de la SRL „Faun-Gaz”, având un debit sau avans de 15 787,87 de lei.

Prin încheierea protocolară din 16 octombrie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Fălești, în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului, în proces s-a atras SRL „Botviotrans”.

Prin hotărârea din 12 decembrie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Fălești, s-a respins acțiunea înaintată de SRL „Faun-Gaz” împotriva SRL „Logofat-Prim”.

S-a admis acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Logofat-Prim” împotriva SRL „Faun-Gaz”.

S-a încasat de la SRL „Faun-Gaz” în beneficiul SRL „Logofat-Prim” datoria în sumă de 15 787,87 de lei.

S-a încasat de la SRL „Faun-Gaz” în beneficiul SRL „Logofat-Prim” suma de 473,65 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată.

Pentru a adopta această soluție, prima instanță a conchis că la data înaintării acțiunii inițiale, SRL „Logofat-Prim” nu avea nici o datorie față de SRL „Faun-Gaz”, iar, referitor la acțiunea reconvențională, instanța a stabilit că SRL „Logofat-Prim” avea achitat în avans marfa la contul SRL „Faun-Gaz”, iar datorită faptului că raporturile contractuale între ei au încetat, SRL „Faun-Gaz” urmează să restituie suma dată.

La 3 ianuarie 2020, SRL „Faun-Gaz” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea ei și emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea SRL „Faun-Gaz” să fie admisă, iar acțiunea reconvențională respinsă.

Prin decizia din 16 iunie 2020 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de SRL „Faun-Gaz” și s-a menținut hotărârea din 12 decembrie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Fălești.

La 1 septembrie 2020, SRL „Faun-Gaz” a declarat recurs împotriva deciziei din 16 iunie 2020 a Curții de Apel Bălți, solicitând să fie admis recursul, casate integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii inițiale și respingere a acțiunii reconvenționale.

În motivarea recursului a invocat că decizia instanței de apel este nefondată și a fost emisă cu interpretarea eronată a legii.

La fel a invocat că la examinarea cauzei n-au fost determinate circumstanțele reale, instanțele de fond au dat o calificare greșită raportului material litigios cu implicarea intervenientului accesoriu SRL „Botviotrans”, greșit au soluționat conflictul dintre normele dreptului material, respectiv eronat au interpretat legea și analogia ei și au calificat greșit raportul material litigios între părțile în litigiu.

Totodată, instanțele de judecată, nu au luat în considerare probele și argumentele prezentate de reclamant, potrivit cărora în circumstanțele speței în baza bonurilor de casă a avut loc o singură livrare de produse petroliere către SRL „Botviotrans”, greșit atribuită în adresa SRL „Logofat-Prim ”, practic prejudiciind SRL „Faun-Gaz” prin respingerea încasării datoriei de 53 476,13 de lei, confirmată prin actul de verificare la situația din 21 septembrie 2018.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată participanților la proces, prin intermediul poștei, la 10 iulie 2020, fiind recepționată de către recurent la 13 iulie 2020, iar recursul a fost depus la 1 septembrie 2020, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 14 septembrie 2020 în adresa intimațiilor a fost expediată copia cererii de recurs depusă de SRL „Faun-Gaz” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs. Însă, până la data examinării admisibilității recursului, intimatul nu au depus referință, prin care să-și exprime poziția cu privire la recursul declarat.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de

casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de SRL „Faun-Gaz” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată „Faun-Gaz”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru